

пише: **Тамара Skrozza**

Први интервју који је Борис Тадић дао домаћим медијима после председничких избора почиње баш као што је почео и његов други мандат – у знаку вести које би могле да потпуно промене политичку слику Србије. Непосредно пред долазак екипе "Времена", у уторак 4. марта 2007, потврђена је информација да је Демократска странка Србије подржала предлог Резолуције о заштити територијалног интегритета коју је Српска радикална странка упутила у скупштинску процедуру. Ипак, на питање како се осећа, Тадић одговара: "Добро сам. Одлично. Од оптимизма не одустајем."

Потпуно у складу с тим, коментарише и Резолуцију: "Овде се, у ствари, не ради о Резолуцији о заштити територијалног интегритета Републике Србије и њеним односима с међународним организацијама и Европском унијом. Пре свега, нико не доводи у питање да Србија хоће да у ЕУ уђе целовита. То је уосталом уставна обавеза свих државних органа. Али у тексту постоји став у коме се од ЕУ тражи да јасно и недвосмислено потврди целовитост државне територије Републике Србије. Тај захтев који се поставља Европској унији немогућ је за Европску унију, јер она нема правни нити формални основ да искаже један такав став. Европска унија нити признаје, нити не признаје државе, већ то могу само државе чланице. И идеја, у ствари, јесте да се постави немогућ услов Европској унији како она не би одговорила на немогућ услов, а да се онда то искористи да се прекину преговори о чланству у Унији. Политичке снаге које хоће да стану иза овакве резолуције у ствари немају намеру да заштите територијални интегритет Србије, него да се прекину преговори о чланству у Европској унији.

Председника Србије ни на који начин не обавезује било каква резолуција овог карактера. Напротив. Мене обавезује само воља грађана који су на изборима потпуно јасно рекли да хоће и Косово и Европску унију. Мислим да је то могуће.

Што се тиче Демократске странке, бићу јасан. ДС сигурно неће спроводити у Влади одлуку неке нове скупштинске већине. Ако постоји нова скупштинска већина, онда ће

она морати да се искаже кроз одлуку Скупштине о формирању неке нове владе. Ако ДСС и радикали желе да прекину преговоре са Европском унијом и да то буде платформа о будућности земље, то би наравно било у супротности са принципима на којима је формирана досадашња влада. Демократска странка сигурно неће спроводити такву политику ни у Влади нити у било којој институцији."

" ВРЕМЕ ": Уколико посланици у већини гласају за ову Резолуцију , шта ћете конкретно да урадите ?

БОРИС ТАДИЋ: Демократска странка неће поштовати одлуку те нове скупштинске већине, јер је на то ништа не обавезује. Устав јасно каже да Влада спроводи спољну политику и води политику земље, а не Скупштина. Влада је за то одговорна. Уколико Влада не добије подршку у Скупштини за спољну политику земље и европске интеграције, онда они могу или да формирају нову парламентарну већину, или ћемо имати изборе на којима ће грађани још једном референдумски рећи, ја сам убеђен у то, да хоће у Европску унију и да хоће да сачувамо статус Косова и Метохије као интегрисаног дела Србије.

Да ли у Демократској странци већ сада постоји подељеност по питању останка у Влади , односно опстанка те Владе ?

Нема никакве подељености. Као кандидат на овим изборима, као своју председничку и државну политику на изборима понудио сам програм очувања интегритета наше земље, наставка преговора о будућем статусу Косова и наставка европских интеграција. То су стратешки циљеви од којих ми ни по коју цену не одустајемо. Демократска странка је све своје капацитете усмерила на очување и обезбеђивање политике стабилности. Не постоји ни један једини глас противљења таквој политици. У том смислу постоји такво јединство да су сва гласања на Главном одбору већ помало монотона.

Имате ли са било које друге стране неку врсту притисака у вези са останком у Влади ?

Немам. У политичком смислу, никада нисам био слободнији. Све што смо урадили на

претходним изборима и што је постигнуто у претходном периоду, постигнуто је у директном дијалогу са грађанима. Грађани су ми јасно рекли шта хоће. Грађанима сам на изборима предложио у ком правцу и како треба да идемо у наредним годинама. За такву политику нисам добио подршку СРС-а, ДСС-а, Нове Србије и Либерално демократске партије. Добио сам подршку неких странака и, оно што је најважније, грађана Србије. Нико не може да ме уцењује. Најсмешнији су ми они који покушавају сада да ми постављају услове, нпр. Демократска странка Србије, Нова Србија и ЛДП. Не знам с којом логиком, с којим моралним оправдањем или уопште с којом идејом могу да помисле да могу да постављају било какве услове у вези с политиком коју ћу водити у наредном периоду, а коју ће спроводити Демократска странка. Моја је обавеза искључиво према грађанима Србије и њима дугујем све. И њима сам обавезан да испоручим крајњи резултат, а то је и очување интегритета Србије и Србија у Европској унији.

Теза о очувању Косова и Метохије и уласку у Европску унију добро звучи , али вам је једини очигледан политички савезник у том смислу Г17 плус

И грађани! Савезник те политике јесте, у ствари, дубоки животни интерес сваког појединачног човека у овој земљи. Ова политика је утемељена на елементарним људским потребама. И то је добра околност. Када је политика утемељена на елементарним људским потребама, онда је она реалистична и остварива. Ако ме питате да ли је та политика могућа и да ли ћемо се у остварењу те политике суочавати с неким искушењима, мој одговор на прво питање јесте – та је политика могућа, а то да ћемо се суочавати с искушењима није ништа ново. Дакле, имамо најтежу и најкомпликованију политичку ситуацију у Европи. То је карактеристика нас који данас живимо у Србији и нас који смо одговорни пред грађанима за вођење политике. Али то није ништа ново, ми већ двадесетак година имамо такву ситуацију и годинама трагамо за решењима. Дакле, наравно да ћемо се у спровођењу и реализацији и једног и другог стратегијског циља суочавати са искушењима. Ако су на дневном реду преговори о чланству у ЕУ, прво искушење ће бити завршетак сарадње с Хашким трибуналом, односно чврст став појединих земаља које се противе нашем потписивању Уговора о стабилизацији и асоцијацији. Ту пре свега мислим на Холандију и Белгију, али наставићемо да их убеђујемо. Наставићемо да их уверавамо да све чинимо да се проблем Хага реши. Добра околност је да би Француска желела да Европској унији испостави неки конкретан резултат, у овом тренутку, па ће имати и потребу да олакша процес добијања статуса званичног кандидата за Србију.

С друге стране, имаћемо и отежавајуће околности, пре свега наше унутрашње тешкоће. Ми реално не можемо пре 2012. или 2013. ни остварити будуће чланство у ЕУ, али ћемо се борити.

А како ћемо се борити за Косово?

Косовски Албанци прогласили су унилатералну независност. Ту независност су признале неке земље, међу којима су поједине изузетно значајне у међународним односима. Али, скоро да је немогуће да Косово у наредним годинама добије статус члана Уједињених нација. Дакле, Косово у формално правном смислу неће постати независна држава. И ми смо тако остварили макар један циљ. Следеће питање које се поставља јесте како онда Уједињене нације функционишу на Косову. Оне функционишу и присутне су кроз УНМИК и КФОР, који имају јасне мандате. Даље, поставља се питање како функционишу друге институције које долазе на Косово, као на пример Еулекс, чији је долазак апсолутно ван правног процеса. Или, како функционишу институције тзв. независне државе Косово, какав модус операнди имају са институцијама УН-а? Не постоји правни оквир за тако нешто. Прво због тога што УН имају мандат само да обављају комуникацију и да раде са привременим институцијама на Косову.

Косовски Албанци су проглашењем унилатералне независности укинули те привремене институције Косова и Метохије, тако да то данас нико не може да разреши. Ни Албанци нису предвиђали проблеме с којима ће се суочавати након за њих жељеног проглашења независности. Нису тај проблем предвиделе ни САД нити остале земље које су признале Косово. Ми ћемо од данас, у наредним годинама, имати и те како могућност да ојачамо наше капацитете да бранимо позицију Србије. Прво зато што Косово неће постати чланица Уједињених нација, а затим и због тога што ће живот на терену дефинисати даље функционисање УН-а, Еулекса и косовских институција. Коначно, живот на терену ће дефинисати и српске институције на Косову и Метохији. На том простору ћемо трагати за одбраном и нашег интегритета, и нашег суверенитета, и решавања животних проблема грађана. На том простору трагаћемо и за компромисом који може бити решење проблема.

Јер, уколико се не пронађе компромисно решење, уколико се не наставе преговори, ми ћемо се у наредним годинама борити за интегритет наше земље, а Албанци ће се борити за суверенитет и независност Косова. Имаћемо ми тешкоћа, али ће имати тешкоћа и албанска страна. То је процес који ће тећи и који нема видљив крај. Видљив крај је реално могућ само уз компромис, уз пристанак обе стране. Због тога је идеја о наставку преговора који могу да дефинишу будући статус Косова и даље жива, а биће обнављана и током времена које долази.

Питање компромиса јесте и питање о ставу више од два милиона бирача који су се определили за Томислава Николића, као и питање о односу снага у парламенту . Србија у овом тренутку делује подељено

па се у том контексту појављују спекулације о референдуму на којем би грађани одлучили шта заправо желе

Ако смо демократско друштво, прихватили смо демократска начела и демократске механизме. Једно од тих начела јесте да и само један глас више одлучује каква се политика спроводи. У демократији, тај један глас више побеђује. Колико год да је грађана гласало за другачију политичку опцију, државне институције морају да спроводе ону политику која је обезбедила већину. То је основно демократско начело. Један грађанин, један глас. Када кажем два милиона и три стотине хиљада грађана, у првом наврату мислим на сваког од њих појединачно и на њихову политичку вољу, јер је грађанин носилац суверене воље. У другом наврату, мислим на све остале грађане који нису гласали за ту политичку опцију. Ако прихватамо демократска начела, онда и они приклањају своју вољу таквој политици, јер су учествовали на изборима. Кад нема избора, кад се власт осваја оружаним побунама, револуцијама, деструкцијом, једино онда та начела и та правила не важе.

Што се тиче некаквих будућих референдума, сматрам да смо већ имали један референдум, а то су били ови председнички избори на којима је учествовало 67 одсто грађана, што уз оне који нису били у могућности да гласају објективно чини више од 80 одсто. Морам да кажем да не видим ниједан разлог за нови референдум, јер смо га већ имали. Дакле, не видим разлог да ико помиње нејединство нације и државе, јер ако смо прихватили демократска начела, прихватили смо и принцип да један глас више одређује којим правцем Србија иде даље. Чујем неке гласове типа "могао сам да преузmem власт на овом или оном митингу". Добро, ја разумем, легитимни су разни снови о укидању демократије. Све је то легитимно, али није добро... Чује се и аргумент да смо ми Петог октобра преузели власт на улици, али морам да подсетим да смо ми тада бранили изборни резултат. Дакле, ноторна је неистина да се те две ствари могу поредити.

Много се спекулисало о вашем одсуству из Београда 21 . фебруара . Да ли можете да нам кажете како су текли договори о митингу који је одржан тог дана и зашто сте баш тада били у Румунији

?

Многи вам пребацују да сте тада заправо побегли

.

Разни су, из дневнополитичких разлога, почели да користе аргументацију која је више примерена дечачком надгорњавању него вођењу државне политике. Те јесте храброст, те није храброст, те ово, те оно. Храброст се у политици показује на питању коју сте одлуку спремни да донесете, какве ризике на себе преузимате и коју политику заступате упркос свим ризицима. У таквој дебати уопште нећу да учествујем, а поготово не са онима који нису имали храбрости, који на изборима нису знали да кажу којим би путем Србија требало да иде, и који су били неодлучни. ДСС, ЛДП и Нова Србија су странке које су јасно показале какав однос имају према темељним питањима развоја нашег друштва. Јер, ако је толико милиона грађана знало да каже којим путем Србија треба да иде даље, чуде политичари који нису били у стању да искажу свој став.

Што се тиче митинга, идеја је била моја. То сам рекао и Томиславу Николићу и Војиславу Коштуници. Рекао сам да то треба да буде непартијски митинг, да на том митингу првенство треба да имају националне институције другог типа, а не политичке странке. Сматрао сам да на таквом скупу не треба да говоре политичари. Имао сам идеју да се митинг одржи пред храмом Светог Саве и да буду присутни представници свих верских заједница. И да говоре људи из науке, културе, уметности, спорта, а не политичари. И рекао сам да је моје место на таквом скупу да будем са грађанима. Предложио сам такав миран скуп, који шаље поруку не само Србији него и снажну поруку свету да Србија не прихвата дезинтеграцију властите земље, губљење свог идентитета на Косову, и да је Србија солидарна и са властитим институцијама, као што је црква на Косову. Међутим, док сам био у Уједињеним нацијама, где сам говорио у Савету безбедности, друга два учесника у разговору, Војислав Коштуница и Томислав Николић, договорили су се да тај скуп добије страначки карактер. Рекао сам да на таквом скупу нећу да учествујем, јер сам знао да политички скуп може имати и лоше консеквенце у оваквим околностима, што се и десило. Сматрам да није добро што неке странке злоупотребљавају национални проблем и покушавају да подигну свој рејтинг на питању Косова, јер то питање нити је страначко нити дневнополитичко. Питање Косова чак није ни питање овог дана. Конфликт на Косову траје деценијама, и то је питање и проблем који је наслеђен из претходних времена. Нико нема право, нити сме, да злоупотребљава то питање у дневнополитичке сврхе, нити да га користити у надметањима пред локалне изборе или неке потенцијалне парламентарне изборе. Рекао сам, дакле, свој став и отишао у посету Румунији, земљи чланице Европске уније која не признаје Косово као независну државу, која подржава Србију у европским интеграцијама. Зашто баш у Букурешт? Зато што је у питању стварни савезник и пријатељ Србије. Зато што је интерес Србије да развија односе са земљом која поштује интегритет наше земље, и помаже наше европске интеграције, и са којом имамо много других заједничких економских и привредних тема.

У том тренутку , константно је поминан Акциони план за Косово . Ипак , постојао је утисак да се ради о фрагментираним документима и да свако министарство ради

један део посла без координације с осталим државним органима

Да ли сте ви видели читав Акциони план

?

Наравно да сам видео Акциони план. Акциони план је дискутован не само на Влади, већ је свако министарство дало своје предлоге, а о њему је било речи и на једној од ранијих седница Савета за националну безбедност. Читав Акциони план је пре свега усредсређен на то да ми као држава учинимо све да сачувамо интегритет наше земље. С друге стране, да очувамо стабилност, животе, безбедност и перспективу наших грађана који живе на Косову и Метохији, као и стабилност земље у целини. Акциони план има и неке своје димензије које имају ознаку тајности и немам право по Уставу и закону ове земље да говорим о детаљима. Али, Влада ће свакако наћи форму да пред Скупштином и пред јавношћу образложи све оне елементе Акционог плана који треба да буду доступни јавности. Да не буде никакве дилеме: безбедносни аспекти Акционог плана немају у себи елементе насиља нити вођења неког новог рата.

Ових дана, Срби са Косова одбијају сарадњу и контакт с представницима међународних институција

Не одбија се контакт с представницима Уједињених нација. Напротив. Тражи се да и даље на терену функционишу, да се имплементирају све одлуке УН-а. Срби који одбијају да раде у косовској полицијској служби траже да буду под командом институција УН-а и мислим да је њихов захтев легитиман.

Да ли је то део Акционог плана?

Не. То је аутономна акција Срба на Косову и Метохији. Али, њихов захтев је потпуно логичан. Дакле, Албанци на Косову и Метохији прогласили су независност на једностран начин и улазе у једностран процес, независно од воље српског становништва. До тада, на Косову и Метохији постоје институције УН-а и привремене институције које су део правног поретка дефинисаног Резолуцијом 1244 и Војно-техничким споразумом из Куманова. Када једна страна унилатерално прекида своје функционисање у тим институцијама и своје присуство у њима, онда друга страна, српска страна, мора да тражи правни оквир за властито функционисање. Наравно да га тражи у институцијама УН-а и зато је потпуно оправдан захтев Срба из косовске полицијске службе да буду под

субординацијом УН-а.

Што се тиче других акција, многе су потпуно локалног карактера и у овако критичним тренуцима морамо имати разумевања за тако нешто. Међутим, веома је важно да се суздржимо од стихијских акција које могу да штете Србима на Косову. Због тога Влада и Министарство за Косово и Метохију морају да предузимају само оне акције које су у складу с нашим Уставом и које штите и поштују међународни правни поредак.

Мислите ли да се Министарство за Косово и Метохију понаша у складу с тим ?

Захтевао сам да то Министарство направи неку врсту ревизије приступа овој ситуацији и да врло брзо изађе с планом како ће се владати у наредном периоду. О томе сам дискутовао и у претходним недељама са министром Самарџићем и са премијером Коштуницом.

Министар Млађан Динкић рекао је да сте га подржали у вези с иницијативом да се престане с отплатом косовског дуга . Да ли сте га заиста подржали ?

Министар Динкић није баш прецизно тумачио оно што сам му рекао. Зато је корисно да се свако задржи на изношењу својих ставова. Када је у питању отплата косовског дуга, ту видим две ствари. Прво, не треба учинити ништа што би довело у питање суверенитет наше земље на Косову и Метохији и што би макар и имплицитно ставило до знања међународним институцијама да се Србија одриче своје покрајине. Дакле, треба пронаћи решење које нам обезбеђује да штитимо свој територијални интегритет, али и да буквално не дајемо толике силне паре нелегалним албанским институцијама на Косову. У питању је скоро сто милиона долара годишње. Тако нешто је могуће и тражио сам од Божидара Ђелића и Млађана Динкића да се дефинише решење које може да задовољи обе ствари: и очување нашег суверенитета, и то да наши грађани не финансирају институције такозваног независног Косова. Тај новац би далеко боље било употребити за побољшање веома тешких животних прилика наших људи на Косову.

То, баш као и теза о Косову и Европској унији, добро звучи. Ипак, не делује баш остварљиво

То није немогуће. Напротив. Постоји могућност да се направи договор са Светском банком, да се не врши плаћање косовског дуга док год траје ова нелегална ситуација. Ми на тај начин нисмо никако признали независно Косово, а с друге стране не плаћамо нелегалним албанским институцијама у међународним финансијским организацијама нешто што наши грађани не треба да плаћају. Постоји правна могућност и ми као држава треба да уђемо у тај процес.

У светским медијима, а све више и међу представницима међународне заједнице, реактивирана је идеја о подели Косова . Да ли вам у овом тренутку та прича изгледа ирационално ?

Ниједно решење за Косово није ирационално, уколико је прихватљиво за обе стране, и које је на крају евентуално прихваћено на референдуму. Веома је важно да у овом тренутку пронађемо решење за историјски конфликт између српског и албанског народа. Искушења на Косову стављам у један шири контекст етничког сукоба који је имао различите фазе. Ми као српски народ не можемо имати стабилан развој уколико не разрешимо историјске конфликте на једном ширем простору југоисточне Европе. Ту морамо имати у виду српско-хрватски, српско-бошњачки и српско-албански конфликт. Кренули смо у решавање прва два поменута, а овај последњи добија своју критичну тачку управо на Косову и Метохији. Грађани желе да се тај проблем реши. Они су и на прошлим председничким изборима јасно рекли да желе решење и тог националног спора, тог државног проблема, и отварање перспектива за подизање квалитета њиховог живота. Свако решење које би подржали грађани, за мене је прихватљиво. Али, политичке структуре и они који преговарају треба да нуде решења.

Питање поделе Косова и Метохије данас се поново актуелизује у ситуацији када у међународној заједници, посебно у оним земљама које су олако признале такозвану независност Косова, многи интелектуалци и политичари схватају да то није никакво решење. Нити Косово на овакав начин може постати независно. Оно може постати независно у билатералном односу са појединачним земљама, али не може са становишта Уједињених нација, не може са становишта приступа Савету Европе, не може са становишта приступа ОЕБС-у, не може са становишта приступа међународним финансијским институцијама, не може са становишта приступа кредитним или развојним линијама, не може ни у једном другом смислу имати самосталан развој као заиста независна и суверена земља. Зато се данас поново чују гласови да треба трагати за решењима која су током преговора стављена у страну, па се актуелизује и питање поделе.

Моја је уставна обавеза да браним интегритет Србије и вољу грађана Србије. Ја то и радим. Али, видимо у ком правцу иду предлози и видимо да је то покушај одређених чинилаца међународне заједнице да у новонасталом ћорсокаку пронађу решење које омогућава излаз из ове ситуације.

У међувремену, на домаћем терену траје потпиривање међуетничких сукоба . После дни случај је подела хлеба у Сомбору испред пекара чији су власници Албанци

Да ли сте ви као председник спремни да одете у Сомбор и

као поруку

купите хлеб у пекари коју држе Албанци

?

Врло радо бих отишао и купио хлеб, и урадићу то чим будем у могућности. То што се дешава тим нашим суграђанима апсолутно је неприхватљиво, непримерено и ружно. Желим да дам подршку тим нашим грађанима, и Албанцима, и Горанцима, као и Мађарима, Хрватима и свима осталима. Сви они имају право да поштено раде свој посао и нико не сме да им угрожава егзистенцију.

Пред Уставом и законима сви су грађани потпуно једнаки и држава мора свакога да заштити. И када је ова врста шовинистичких акција у питању.

Рекли сте да сте оптимиста и у предизборној кампањи инсистирали сте на том оптимизму. У делу вашег бирачког тела у овом тренутку влада не песимизам, него тотални очај

Човек мора да научи да његов поглед на свет није једини могући. Треба разумети да председник Србије има обавезу да спроводи политику која је од користи за све грађане и у корист државе. Појединачни и парцијални интереси, љутња, гнев, дневнополитичке размирице, инстинктивне и неодмерене реакције не смеју да утичу на процес одлучивања било које државне институције, па и институције председника. Мој посао је

да обезбедим стратешки правац за нашу земљу и интерес грађана, а то је и чланство у Европској унији, и то је очување интегритета земље. И наравно, идентитета земље. Моја жеља је да Србија у Европску унију уђе са својим идентитетом. То је уосталом и идеја заједнице европских народа. Европа је скуп различитих идентитета... Греше они који мисле да је улога председника да реализује сваку појединачну мржњу и бес који у Србији постоје. Нити је улога председника да прибегава радикалним и револуционарним мерама, и да земљу уводи у неизвесност због тога што у одређеном делу друштва постоји незадовољство. Мој посао је да спроводим политику која има јасан план, која има јасан циљ, и да онда на крају дана грађанима положим рачуне.

Ваш главни уредник Драгољуб Жарковић је у једној дебати и рекао: "Ако је преузео на себе ризик и ако на крају победи, свака част. А ако изгуби, биће крив зато што је стратешки погрешно одлучио." И тачно је, био бих крив да сам стратешки лоше одлучио. Тако ћу и следећом приликом, када буде време за испостављање рачуна грађанима Србије, поново на изборе, па нека грађани одлуче јесам ли био у праву или нисам, јесам ли добро радио или не. Победу на изборима видим функционално, као инструмент да се реализује једна политика, да квалитет живота у Србији буде бољи, да подижемо привредне капацитете, да правосудни органи раде свој посао, да судови буду независни, да полиција ради свој посао, да Скупштина буде достојанствена институција у којој се усвајају неопходни закони, да стварамо услове да се прибављају стране инвестиције од три до пет милијарди долара годишње, да бисмо остварили шест до седам одсто годишњег раста наше економије. Јер у супротном, ми ћемо осиромашити и заостајати. У супротном, наше институције ће бити све слабије и слабије. У супротном, ми ћемо имати штрајкове лекара, људи из правосуђа, професора, а за хаос и неуспехе користимо Косово као алиби. У супротном, неће држава ни имати новца којим би помогла нашим сународницима на Косову. Е то се не сме дозволити.

Не сме се поновити ситуација из деведесетих година, када смо имали доминацију приземног политичког популизма и лажног патриотизма који је производио само несрећу и пропадање. Против те ирационалности и тог зла увек ћу се борити.

Ако којим случајем , захваљујући радикалској Резолуцији или неком другом фактору , тај концепт ирационалне политике ипак победи ?

Уверен сам да тај концепт у Србији више не може да победи. То су доказали резултати председничких избора. Резолуција којом се угрожава економски просперитет Србије и којом се суштински не брани интегритет земље, штетна је за земљу и противна интересу свих грађана. Ако се и формира нека парламентарна већина која ће усвајати штетне

Злоупотреба Косова

Пише: Борис Тадић
понедељак, 10 март 2008 00:28

акте, нека та већина покуша да формира Владу и преузме одговорност. Али све је то на кратке стазе. Свом снагом ћу се борити против повратка деструктивне и ирационалне политике у Србији. Посланици који подржавају мој програм неће гласати за такве резолуције, нити ће такве одлуке спроводити. А грађани ће дати свој суд на првим следећим изборима.

Дакле, нема шансе.